

Zelf plukken in de pluktuin

Zelf een bloemenboeket samenstellen of onbespoten fruit plukken en direct opeten. Het kan sinds vorig jaar in de pluktuin aan de Torenweg in Sibbe.

door Daan de Hulster

André Hassink is druk in de weer het zachte fruit in de 3500 vierkante meter grote tuin te beschermen. De gespannen netten moeten de spreuwen ervan weerhouden de struiken met bosbessen opnieuw op ruwe wijze leeg te roven. Dat de vogels er bovenin de kersenboom, tot waar de ladder niet reikt, op los plukken is tot daar aan toe. Maar de rest van het fruit en de bloemen in de pluktuin van 'Pluk het zelf' is alleen bedoeld voor mensen. Bijvoorbeeld voor Daan, Bram, Ane en Tineke Vermaat. Het gezin uit Groningen is op vakantie in Limburg en heeft na een bezoekje aan de Kasteelruïne in Valkenburg besloten een wandeling te maken in de omgeving. Na een rondje door de boomgaard hebben ze met kersen en frambozen gevulde bakjes in handen. Terwijl Jill Cerfontaine het fruit weegt en daarmee de prijs bepaalt, wordt er nog snel een potje zelfgemaakte rabarberjam aan de oogst toegevoegd.

De pluktuin kreeg een bezoekje van de familie Vermaat, die kersen en frambozen meenam.

foto's Annemiek Mommers

Cerfontaine verhuisde in 2009 met haar man André Hassink en hun drie kinderen vanuit Noord-Brabant naar de uit 1926 stammende witte boerderij aan het begin van de Torenweg in Sibbe. De midden-veertigers waren bewust op zoek naar een locatie waar ze een pluktuin met bloemen konden beginnen. Ze raakten geïnspireerd door een bezoek aan een vergelijkbaar bedrijf in Texel. De zoektocht eindigde in Sibbe, waar ze op de plek met mooi uitzicht op het Geuldal daadwerke-

lijk konden beginnen. De schapen verdwenen uit de tuin, net als de oude boerenverblijven. Inmiddels staat er naast de eigen woning een schuurtje waar de bloemen en het fruit worden afgerekend en bezoekers wat kunnen drinken.

“De pluktuin is eigenlijk een uit de hand gelopen hobby”

André Hassink

„Het is eigenlijk een uit de hand gelopen hobby”, zegt Hassink. Zijn in Beek geboren vrouw volgde een bloemschikopleiding en zelf houdt hij van het buitenleven. „Dus hebben we er ons werk van gemaakt.” Hoewel, dan wel werk naast hun andere werk, want beiden hebben ook nog een bijna volledige baan. Cerfontaine bij Dienst Landelijk Gebied en Hassink bij Natuurmonumenten. De werkzaamheden in de pluktuin beginnen eind maart met het inzaaien. Onkruid wieden

doen ze met de hand. De boomgaard ging vorige zomer voor het eerst open. Ook dit seizoen zijn bezoekers elke vrijdag en zaterdag in juli, augustus en september welkom. Gisteren was de tuin eenmalig open tijdens de Sint-Rosamarik.

Wie er allemaal langskomen? Laatst een vriendinnengroep met een aanstaande bruid die haar bruidsboeket kwam plukken. Gezinnen en echte liefhebbers van bloemen, maar ook bezoekers met minder kennis van zaken. Cerfontaine vertelt hoe ze moeten plukken, maar geeft daarbij verder de volledige vrijheid. Zo probeert ze het eigen concept in stand te houden, het risico op beschadigingen voor lief nemend. Cerfontaine biedt daarnaast door haar samengestelde boeketten te koop aan.

In het eerste plukjaar kwamen tweehonderd bezoekers. Hassink probeert altijd wat te vertellen over de fruitsoorten, de locatie en de omgeving. Er zijn enkele andere pluktuinen in Limburg, maar lang niet zoveel als in de rest van het land. Het fenomeen is bekend in het westen. Cerfontaine en Hassink hebben het idee dat er steeds meer pluktuinen ontstaan. Waardoor? Misschien omdat mensen bespoten fruit minder vertrouwen, denken ze. Wat de reden dan ook mag zijn: het is in elk geval een originelere manier om fruit of bloemen te kopen dan in een willekeurige supermarkt.